

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 298

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยเห็นได้ว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง ในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้วยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย เนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้าง โดยกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรง มิใช่ให้จ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ลูกจ้างถูกผู้บรรจุสินค้าทัณฑ์บนขวาระถูกหัก 4 นิ้วในขณะทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย สิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะและค่าสูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้าง แต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วยเงินทดแทนรายนี้เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่ต่อไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์ พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนการผัดผ่อนของจำเลย ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผัดผ่อนในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๗ นายลดได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทัณฑ์บนขวาระถูกหัก ๔ นิ้วในขณะขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย

พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๑ เดือน ๒ วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๓ ปี ๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๓๕,๗๙๒ บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ ๑๐,๖๐๘ บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท ๘๐ สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลตถึงแก่ความตายเป็นเงิน ๗,๐๗๖ บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ ๓๒ วัน เป็นเงิน ๓,๕๓๒ บาท ๘๐ สตางค์ รวมเป็นเงิน ๑๐,๖๐๘ บาท ๘๐ สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก ๑๒๘,๗๑๖ บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทพิพาทขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของนายลต เพบขุนทด จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน วินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน และหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของจำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๕ กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายได้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็นรายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และเป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลตลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็นทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย

เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์ก็ได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย
ลตซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลตยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็น
สิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลต และถึงแม้จะมี
ทายาทอื่นของนายลตอยู่อีกก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๙๘ หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็
เป็นกรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้
แก่ทายาทของนายลตด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผัดผ่อนของ
จำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผัดผ่อนในยอดเงิน
ค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง ๒ ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้
ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยของ
จำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผัดผ่อนให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์
เสร็จสิ้น นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับ
ปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528นางจ้อย เพบขุนทดโจทก์
การทำเรื่องแห่งประเทศไทยจำเลย ป.พ.พ. ม. 204, ม. 298, ม. 1600, ม. 1749 พ.ร.บ.จัดตั้ง
ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 ม. 52 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การ
คุ้มครองแรงงาน ม. 54 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16
เมษายน 2515 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อ
ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน
ของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของ
กระทรวงมหาดไทยเห็นได้ว่าค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง ในกรณี
สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้วยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะ
ของร่างกาย เนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มี
เจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้าง โดยกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย
สูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรง มิใช่ให้จ่าย
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ ค่าทดแทนที่
ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง
กำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสีย
อวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้
นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็น
รายเดือนนั้น เป็นเพียงการผ่อนคลาภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและ
ครอบครัวในการครองชีพมิให้เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ลูกจ้างถูกตั้งบรรจุนิคม
ทัพบกมือขวากระดูกหัก 4 นิ้วในขณะที่ทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วย
โรคตับและไตวายสิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน
ของอวัยวะและค่าสูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิ
เฉพาะตัวของลูกจ้างแต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาท โจทก์ฟ้อง
และมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วย
เงินทดแทนรายนี้เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้

สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์ พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนการผิดนัดของจำเลย ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มีใช้ตกเป็นผู้ผิดนัดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๗ นายลดได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทับที่มีมือขวาในขณะขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนา และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๑ เดือน ๒ วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๓ ปี ๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๓๕,๗๙๒ บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ ๑๐,๖๐๘ บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท ๘๐ สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลดถึงแก่ความตายเป็นเงิน ๗,๐๗๖ บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ ๓๒ วัน เป็นเงิน ๓,๕๓๒ บาท ๘๐ สตางค์ รวมเป็นเงิน ๑๐,๖๐๘ บาท ๘๐ สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก ๑๒๘,๗๑๖ บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของนายลด เพบขุนทด จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของจำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๕ กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน

การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็นรายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หากใช้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และเป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลดลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็นทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์มิได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนายลดซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลดยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็นสิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลด และถึงแม้จะมีทายาทอื่นของนายลดอยู่อีกก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๔๘ หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่ทายาทของนายลดด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผินผิดของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผินผิดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง ๒ ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยของจำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผินผิดให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง(มาโนช เพียรสนอง-สมบูรณ์ บุญภินันท์-จุนท์ จันทรวงศ์)ศาลแรงงานกลาง - นายธาดา ศาสตรสาธิตศาลอุทธรณ์ - แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพชบุณฑลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๗ นายลดได้ถูกตุ้บรถจักรยานยนต์ที่มือขวาในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทนกรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๑ เดือน ๒ วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๓ ปี ๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๓๕,๗๕๒ บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์๑๐,๖๐๘ บาท แล้วให้จ่ายส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท ๘๐ สตางค์ ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่าจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะนับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลดถึงแก่ความตายเป็นเงิน ๗,๐๗๖ บาทและกรณีไม่สามารถทำงานได้ ๓๒ วัน เป็นเงิน ๓,๕๓๒ บาท ๘๐ สตางค์ รวมเป็นเงิน๑๐,๖๐๘ บาท ๘๐ สตางค์ คงเหลือจ่ายอีก ๑๒๘,๗๑๖ บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้

ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท พินาศทำให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่พนักงานเงิน ทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้แก่โจทก์และทายาทของ นายลต เพบขุนทด จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า เมื่อ ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของ กระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง ในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสีย อวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศ กระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่ง เป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่าย ค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทา ความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของ จำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ และ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๕ กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนใน คราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียง การผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตาม ข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็น รายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และ เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลตลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็น ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์ก็ได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย ลตซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลตยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็น สิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลต และถึงแม้จะมี ทายาทอื่นของนายลตอยู่ก็ก็ตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๙๘ หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็ เป็นกรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้ แก่ทายาทของนายลตด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผินผิดของ จำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผินผิดในยอดเงิน ค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง ๒ ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้ ถูกต้อง พินาศหากเป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยของ

จำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผิดนัดให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง คู่ฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3189/2528นางจ้อย เพบขุนทดโจทก์

การทำเรือแห่งประเทศไทยจำเลย ป.พ.พ. ม. 204, ม. 298, ม. 1600, ม. 1749 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 ม. 52 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ม. 54 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ข้อ 54 กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนและหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าทดแทนเทียบอัตราส่วนตามข้อกำหนดของ

กระทรวงมหาดไทยเห็นได้ว่าค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้าง ในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้วยังให้ทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย เนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วยและประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์คุ้มครองลูกจ้าง โดยกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อทดแทนการสูญเสียเหล่านั้นโดยตรง มิใช่ให้จ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทุกข์ยากของลูกจ้างในระหว่างที่ไม่สามารถทำงานได้ ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับสามารถคำนวณเป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน เพียงแต่กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น หากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้ นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น เป็นเพียงการผ่อนคลายภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้เดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ลูกจ้างถูกผู้บรรจุสินค้าทับมือขวากระดูกหัก 4 นิ้วในขณะที่ทำการขนส่งสินค้าให้นายจ้างต่อมาลูกจ้างถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวายสิทธิเรียกร้องในเงินทดแทนเพราะเหตุที่ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะและค่าสูญเสียอวัยวะของร่างกาย ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่คำนวณได้แน่นอนมิใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวของลูกจ้างแต่เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินย่อมเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาท โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวมิได้ขอให้จ่ายแก่ทายาทของผู้ตายด้วยเงินทดแทนรายนี้เป็นมรดกตกแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาท ซึ่งทายาทแต่ละคนอาจเรียกให้ชำระหนี้สิ้นเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 298 หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องไปเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของลูกจ้างผู้ตายด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์ พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนการผิดนัดของจำเลย ย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผิดนัดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวนโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นภริยาของนายลด เพบขุนทด ลูกจ้างของจำเลยเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๗ นายลดได้ถูกผู้บรรจุสินค้าทับที่มือขวาในขณะที่ขนส่งสินค้าให้จำเลยเป็นเหตุให้กระดูกนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยหัก ต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง นายลดได้ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน นายลดถึงแก่ความตายด้วยโรคตับและไตวาย พนักงานเงินทดแทนได้มีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๑ เดือน

๒ วัน ให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๓,๓๑๒ บาท มีกำหนด ๓ ปี ๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๓๕,๗๙๒ บาท จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์ ๑๐,๖๐๘ บาท แล้วให้จ่าย ส่วนที่เหลือโดยอ้างว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายขอให้บังคับจำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท ๘๐ สตางค์ตามกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเงินทดแทนกำหนดไว้พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยจ่ายเงินค่าทดแทนให้โจทก์เป็นค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ นับแต่วันได้รับบาดเจ็บถึงวันที่นายลดถึงแก่ความตายเป็นเงิน ๗,๐๗๖ บาทและกรณีไม่สามารถ ทำงานได้ ๓๒ วัน เป็นเงิน ๓,๕๓๒ บาท ๘๐ สตางค์ รวมเป็นเงิน ๑๐,๖๐๘ บาท ๘๐ สตางค์ คงเหลือ จ่ายอีก ๑๒๘,๗๑๖ บาท เงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน เป็นการช่วยเหลือลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เป็นการเฉพาะตัวลูกจ้าง ไม่เป็น มรดกตกทอดแก่ทายาทขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า สิทธิเรียกร้องเงินทดแทนเป็น มรดกตกทอดแก่ทายาทพิพาทขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย นับแต่วันที่พนักงานเงินทดแทนมีคำสั่งเป็นต้นไปและตามกำหนดระยะเวลาตามคำสั่งดังกล่าวให้ แก่โจทก์และทายาทของนายลด เพบขุนทด จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน วินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ข้อ ๕๔ กำหนดว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน และหากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสีย สมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ก็ให้คิดค่าตอบแทนเทียบอัตราส่วนตาม ข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย จึงเห็นได้ชัดว่า ค่าทดแทนนั้นนอกจากเป็นการบังคับให้นายจ้าง จ่ายแก่ลูกจ้างในกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะแล้ว ยังให้ทดแทนให้กรณีที่ ลูกจ้างได้สูญเสียอวัยวะของร่างกายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างด้วย เจตนารมณ์ของประกาศ กระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ จึงเป็นบทคุ้มครองลูกจ้าง กรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายต่าง ๆ ซึ่ง เป็นการสูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยให้นายจ้างจ่าย ค่าทดแทนเพื่อทดแทนการสูญเสียต่าง ๆ เหล่านั้นโดยตรงหาใช่เป็นการจ่ายค่าทดแทนบรรเทา ความเดือดร้อนทุกข์ยากระหว่างไม่สามารถทำงานได้เป็นเหตุให้ขาดรายได้ดังข้ออุทธรณ์ของ จำเลยไม่ และการจ่ายค่าทดแทนนี้ย่อมมีการคำนวณจำนวนเงินได้แน่นอนตายตัว เพียงแต่ ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ และ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดการจ่ายค่าทดแทน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๕ กำหนดให้มีระยะเวลาการจ่ายไว้ตามประเภทการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพใน การทำงานโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ซึ่งหากลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันได้นายจ้างอาจจ่ายค่าทดแทนใน คราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้ การกำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนนั้น ก็เป็นเพียง การผ่อนคลาภาระของนายจ้างและเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างและครอบครัวในการครองชีพมิให้ ได้รับความเดือดร้อนระหว่างที่ปฏิบัติงานไม่ได้เท่านั้น ค่าทดแทนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตาม ข้อกำหนดของประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนโดยแบ่งจ่ายให้เป็น รายเดือน สิทธิเรียกร้องของลูกจ้างจึงมีอยู่ในเงินจำนวนนั้นทั้งหมด หาใช่เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่ และ เป็นสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สิน เมื่อนายลดลูกจ้างจำเลยผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายนี้ได้ถึงแก่ ความตาย สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนส่วนที่จำเลยยังมีได้จ่ายจึงเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ผู้เป็น ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๐ โจทก์ฟ้องและมีคำขอให้จำเลยจ่าย เงินทดแทนให้แก่โจทก์เพียงผู้เดียวโจทก์มิได้มีคำขอให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนให้แก่ทายาทของนาย

ลดซึ่งในชั้นนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายลดยังมีทายาทอื่นอีกหรือไม่ เมื่อเงินทดแทนรายนี้เป็นสิทธิอย่างหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดก ย่อมตกทอดแก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทของนายลด และถึงแม้จะมีทายาทอื่นของนายลดอยู่ก็อีกตาม ทายาทแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๙๘ หากจะมีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกรายนี้ก็เป็นกรณีที่จะต้องเรียกร้องกับโจทก์ต่อไปที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าทดแทนให้แก่ทายาทของนายลดด้วยจึงนอกคำขอของโจทก์สำหรับปัญหาเรื่องดอกเบี้ยนั้น การผิดนัดของจำเลยย่อมเกิดขึ้นในแต่ละเดือนที่จำเลยมีหน้าที่จ่ายเงินทดแทน มิใช่ตกเป็นผู้ผิดนัดในยอดเงินค่าทดแทนทั้งจำนวน คำพิพากษาศาลแรงงานกลางทั้ง ๒ ประการนี้จึงคลาดเคลื่อนสมควรแก้ไขให้ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยจ่ายเงินทดแทนจำนวน ๑๒๘,๗๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยของจำนวนเงินทดแทนเฉพาะแต่ละเดือนที่จำเลยตกเป็นผู้ผิดนัดให้แก่โจทก์จนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง

องค์คณะ

มาโนช เพียรสนอง · สมบูรณ์ บุญภินันท์ · จุนท์ จันทรวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://thaideka.online/deka/3189/2528) · <https://thaideka.online/deka/3189/2528>